

— חיים יבין — שייתכן כי הגיע הזמן לחדש את המלחמה „לעבודה עברית“ בפרדסים?

אלא שאלו הדרכים הקלות להשיב לך, ולמסיתך מבית ומחוץ. ואני מעדיף ללכת בדרך הקשה והעמוקה, אם כי ודאי בלתי-פופולארית. משום בחינה אין דין מדינת ישראל ביחסיה לערבים הדרים בה כדין מדינה אחרת בעולם ביחס לאזרחיה, כי כל מהותה של מדינת ישראל זו, שהיא מדינה בדרך ובעצם ציונות כמוכנה ממי-לכתי בדרך לגאולה. ודין יחסינו חייב להיקבע על פי מטרותנו פה, ושום עקרון אחר אסור שינחנו עד שמטרה זו תוגשם.

אם כדין אברהם אבינו — אשר יקר לוט בן אחיו; אם כדין אותו אברהם איש גם לעמך כנביא — שהפריד מעליו את חברון, ששילח מעליו את ישמעאל בנו, ולוא גם בכאבל אך לפי הצו של אללה אכפר, העניק לו מתנות ושילח אותו.

אך ייתכן שכאיש רק"ח „העולם הזה“ וכמרכסיסט אין אתה מקבל דין אללה ודין אברהם הנביא. אדרבא, נלך בדין מדיניות מודרנית. בימינו, ועל ידי מדיניות דימוקראטיות, התרחשו חילופי אוכלוסין מוחלטים בין טורקיה ויוון, ובין הודו ופאקיסטן הוחלפו ברצון או בכוח אחד עשר מיליון איש. ושמא אתה מבקש אס-מכתה מרכסיסטית יותר, אדרבא:

דינכם כאן כדין ששה מיליונים גרמנים, תושבי שלזיה הפולנית והסודטים הציכיים, שישבו בשטחים ההם מאות ב-שנים ופיתחו אותם יותר מאשר אתם את הארץ הזאת, והם גורשו משם על ידי המדינות המתקדמות והסוציאליסטיות ו-הנאורות ביותר בעולם, על ידי פולין ו-ציכיה ובעזרת ברית המועצות. ואם תאמר: זה בא בעקבות מלחמה שגרמניה עשתה נגד פולין וציכיה? —

מילא. אתה די אינטליגנטי מכדי ש-אצטרך להזכיר לך מן העבר ולהשמיע לך מן ההווה, אתה מרבה להאזין לשידורי רים מקהיר ומדמשק ואף מרבת עמון, יו-תר ממני. ואם לא משם, יבוא הבישוף חכים מכאן ויעיד כפי שהעיד ב„כפר הירוק“: שבעים וחמשה אחוז של ערביי ישראל הם נגד מדינת ישראל, הרוב מוכן להגר.

לוייה ממפ"ם לרק"ח וכעת כתחנת ה-ביניים „העולם הזה“ — אני פונה אליך במישרין מעל לראשי מסריטך, מסיתך, מתעורר:

למענך ולמעננו: סור מעלינו.

הדרך הקלה ביותר היא כמובן לאמר כי כל הסרטון הזה הוא שקר, שקר כ-עיוות, עיוות ככל פרט שמוציאים אותו מהקשר כולל, סילוף כאותו גמש שעל הפנים שיצלמו אותו, יגדילו אותו ויצילו אותו לראווה כאילו אלה הפנים כולם, זדון חולני כל עוד אין זה סרטון אחד מני אלף, המראים פני משפחות שכולות, מיותמות, בעקבות מוקשי אחיך מעבר לגבול הרשעה, פני ילדינו מופחדים במק-לטים, פני מיליונים ורבים מסביב ובתו-כנו, האומרים בגלוי או בלב: נשמיר או-תם.

אני יכול ללכת בדרך הקלה, ולשאול שאלה שטרם נשאלה אצלנו ואולי אף לא עלתה על הדעת לשאול אותה: רמת ה-חיים של בני עמך במדינת ישראל אינה מן הנמוכות ביותר ביחס למדינות ערב, הוא בממוצע גם עולה על רמת החיים של רבבות יהודים מהעלייה החדשה. ואיני יודע אם יש ביניכם ילדים רעבים כאשר ישנם בבית-שאן או בדימונה. ועתה: מ-איזה כספים בעצם באה רמת חיים זו של-כם, והשירותים שאתם מקבלים ממדינת ישראל, וכבישים וחשמל ובתי-ספר? ה-אמנם — כמוצדק וכבכל המדינות כהחזר מסים? האם אין מהבית המפעלים כאן ומרבית השירותים כאן ממקורות כספיים שמעבר לקופת המדינה החייבת לשרת את אזרחיה? האם לא כלולים כאן גם מיליארים שאנו מקבלים מדם אבותינו שהושמדו (ולא נדבר בזאת על חלקכם בכך, במישרין ובעקיפין) ומיליארים ש-העם היהודי בעולם נתן ונותן למען תקומת ישראל ולא ישמעאל בארצו? מה יהיה מצבכם אם תקבלו רק — כמגיע — את מה שאתם נותנים למדינה (ונתעלם גם מהריווח הממשי של שנות חיים של אי-שירות בצבא) ואת הכספים המגיעים מה-עם היהודי שהושמד והחי יקבלו רק היהו-דים והעולים החדשים ולא יוכנסו כלל לקופת המדינה, כי אם יזורמו על ידי התנועה הציונית או ארגון יהודי נפרד שקיים בשביל יהודי המדינה, כי הכספים באים מיהודים בשביל יהודים? או שמא כדאי שתקום מגבית ערבית מאוחדת ש-תדאג לכם כאשר דואגת ליהודים המגבית היהודית? שהרי התקציב הריאלי, ה-עצמי, של המדינה אינו יכול לספק את העודף? ואם ב„קול ישראל“ בשידור „מ-יום רחובות“ שמענו על עבודת הקטיפה הנעשית על ידי ערבים, כי אין יהודים רו-צים לעבוד בה, ואותו יום שמענו על שביחת הרעב של פועלים באשדוד שרו-צים רק בנמל, האם לא צדקו דברי המנחה

מבטי / ישראל אלדד מאת

אתה

אחמד?

נעים

מאוד

אני

ישראל

אחמד תומך בנאצר

ב„ידיעות אחרונות“ מיום ו' 17.2.66 רואיין אחמד מסארוה (כוכב הסרט „אני אחמד“) ואמר, בין היתר, את הדברים המוזעזעים הבאים:

(שאלה): האם נאצר הוא מנהיג לפי רוחך?

(תשובה): אגיד לך את האמת: כן. אגיד לך גם מדוע: הוא הוכיח את עצמו. קודם כל מבחינה פוליטית בשטח הביני-לאומי. הוא גם הוכיח את עצמו בהעל-את רמת החיים במצרים עלידי כך ש-הלאים את תעלת-סואץ, בנקים וקרקעות לטובת הכלל. העובדות מדברות.

— האינך רואה בו כל שלילה?

— אין אדם מושלם. אבל אם אני שוקל את הדברים החיוביים — אינני רואה, שאף אחד מן המנהיגים הערביים האחרים עשה יותר ממנו!

— בכל זאת, האינך רואה בו כל שלי-לה?

בפסקנות: „לא!“

— גם לא בהכרזותיו בדבר רצונו להש-מיד את ישראל?

— „לא שמעתי את זה בנאומים שלו...“

מתוך הנחה, שאתה, אחמד, זה שדורשי טובתך באמת או בזדון או המרכיבים עצמם עליך בעל אתונם, מי יודע מאלו מניעים או צרכים, העלו אותך על הכד — בדאים אלה! — בסרטון בשם „אני אחמד“, לתנות את ענותך במדינת יש-ראל, מתוך הנחה שאינך שינא ישראל מבטן ומלידה ומטבע הסכסוך בינינו, ש-אינך רואה בנו פולש זר שכבש את מול-דתך ושתפקידך הוא לנסות בכל מיני דרכים, מבית או מבחוץ להחזיר עטרת ישמעאל על ארץ ישראל, מתוך הנחה קלושה זו — שהרי ידועה לי דרכך הג-